

עם החבלנים בציריך

אמינה דחבור התבוננה בפחדמות בחיי לים הישראליים שכבשו את האנג'יונס. הם ירצחו את כל הערבים. הם יאנסו את הנר שים!" היתה חזרת ומוזהירה. והיא דחקה בלי הרף בהוריה: "בואו נברח. בואו נעבור לירדן!"

הוריה הקשיבו לקולה; סוף־סוף היתה מלומדת, והחזיקה בידה תעודת בגרות. הם הביטו סביבם, והחליטו שאין עתיד במחנה הפליטים. מה עוד שמוחמד, בעלה של פתחיה הבכורה, נעלם עם התחלת הקרבות. לפי ידיעות שהגיעו אליהם, עבר עם אלפי פלסטינאים אחרים את התעלה למצרים. הם עקבו אחרי המשפחות שארזו את פתחיה, שכרו משאית ועברו את הגשר לירדן. יום אחד עשו גם הם כן, עקרו ממחנה הפליטים בחאנג'יונס למחנה הפליטים ליד עמאן. התעורה שבידי אמינה היקנתה לה מעמד: היא התקבלה כמורה בבית־הספר של סוכנות הסעד במחנה. אבל לא בשביל זה באה לירדן. היא שאפה למשהו פעיל יותר.

★ ★ ★
"נעשיתי שוקף"

מרדכי פיים את שירותו הצבאי וחזר למושב. אבל לא לזמן רב. עוד לפני

לידתו של גיבור עממי

"ניברח! יש לו אקדח!" זוהי הכותרת שנתן הצייר בס לקריקטורה השבועית שלו בהארץ — ובזאת ביטא את התערצה ההמונית שאפפה את מרדכי רחמים מן הרגע שנודע על חלקו בתקרית ציריך.

שקיבל את עבודתו החדשה, היה אומר ל־הוריו שיום אחד יצטרכו לעזוב את המקום. "אבל מי יקנה בית כאן?" היתה אמו עונה. "ואם לא נמצא קונה לבית — במה נקנה בית במקום אחר?"

מה עוד, שכל חסכוניה של המשפחה היקדשו להמשך לימודיה של הבת הצעירה, אביגיל. כמו שני אחיה לפניה, סימה גם היא בית־ספר תיכון בעזרת מילגה של משרד החינוך, אבל שלא כמוהם, נרשמה גם לאוניברסיטה.

גם מרדכי חלם ללכת לאוניברסיטה. אבל הוא עזב את הצבא ללא פרוטה בכיס, והחיות על חשבון הוריו לא רצה. הוא החליט לגנוז את תוכניות הלימודים.

לאחר השיחרור הודיעו לו: "מקומים יחידה חדשה." היתה זו יחידה מיוחדת של אנשי־ביטחון, שהוטל עליה לשמור על מטרי סי אל־על מפני התקפות של הטרוריסטים. מרדכי אמר "אוקיי" ויצא לקורס מיוחד. "נעשיתי שולף," אמר בחיך ביישני ל־חברו הטוב.

משפחתו ידעה על טיב עבודתו רק מ־המתנות שהיה מביא בקביעות מחו"ל. בי יום שלישי שעבר, ה־18 בפברואר, נטל את כרטיס־הטיסה שלו לאמסטרדם וחזרה, בוק את האקדח ועלה למטוס בלוד. הפעם, קיווה, יהיה סיבוב קצר, בן יום אחד בלבד.

★ ★ ★
פגישה עם המוות

וג צעיר עלה על המטוס בנמלי־התעופה בכיורון. את הדרך מעמאן לדמשק, ו־

אוח עוזי במחנה היחידה. כבר אז היה ידוע קלע מצטיין וכבעל כושר־סבילות בלתי־רגיל. במיסגרת שירותו הצבאי הוא שירת בהצטיינות באחת היחידות הנבחרות של צבא הגנה לישראל.

ארבעת החבלנים. הם ישבו והמתינו.

לפתע קפצו הארבעה החוצה. אחד מהם השליך רימוני־עשן. שני הנותרים פתחו ב־אש על תא הטייס. אמינה נשאה עומדת ליד המכונית.

התקרית ארכה שלוש דקות. תוך זמן זה נפגעו שני אנשי־צוות — אחד מהם קשה. הקברניט הספיק לעצור את המטוס. הדיילים פתחו את פתח־החירום, כדי לאפשר ל־נוסעים להימלט.

הראשון שקפץ החוצה היה מרדכי רחמים. הרגע שלקראתו התאמן והתכוון הגיע. בי ריצה שפופה, אקדחו שלוף בידו, רץ ב־איגוף לעבר קבוצת החבלנים. הוא ירה פעם אחת — ומפקד החוליה, החבר של אמינה, נפל מתבוסס בדמו. כדור פילת את צווארו, והרגו במקום.

לדרך; את הפרטים תכננו במקום, כמשך תשעת הימים שעמדו לרשותם.

הם ישבו בבניין הנוסעים של נמל־התעוֹפה, התבוננו במטוסים הממריאים, קבעו את הנקודה שבה יתנו את מכוניתם ויתקפו את מטוס אל־על. לבסוף גם קבעו את המועד המדויק: שעת ההמראה של הבואינג. בי טיסה 432, אחרי חניית־הביניים שלו ב־דרכו מאמסטרדם ללוד.

הבואינג שבו נסע מרדכי רחמים.

★ ★ ★

אקדח שוקף

המטוס הגדול התקדם לאורך המסלול, אל הנקודה שממנה ימריא בנסיקה חדה. הוא התקרב אל קצה השטח המגודר. מעבר לגדר, במיגרש־החנייה, עמדה מכוניתם של

שתי תמונות מתוך האלבום המשפחתי של מרדכי רחמים מראות אותו בהווי של יחידת הצנחנים. מימין: שותה מים מבאר במיזב; משמאל:

סמל טרבי

משם לביירות, עשו אמינה ובן־זוגה במוֹר־נית. הם נראו כאילו היו בדרך לירח־הדבש — למרות שבצעם קבעו פגישה עם המוות.

עבד־אלי־מוחטן חסן, שחרחר ובעל שפם, היה מפקד הפעולה. הוא כבר היה ותיק ב־אירגון החזית העממית לשיחרור פלסטין. אמינה נלחטה אליו כדי לא לעורר חשדות בנמלי־התעופה. ואכן, איש לא שמ לב ב־מיוחד אל הגבר בן ה־31 ואל הצעירה היפה־פיה, שצעדו בנורעות שלובות. בציריך נר־שמו במלון לאונק כגבר ואשה, בחדר אחד. היה זה ביום ראשון, ה־9 בפברואר.

במלון כבר חיכה הצמד השני של החבל־נים: מוחמד אבו אלי־גיאה ויוסף תאופיק, שהגיעו יום קודם לכן דרך פאריס ורומא. התוכנית הכללית נקבעה עוד לפני היציאה

שהשליך את נשקו; מאוחר יותר השבוע נאמר, כי איש־הביטחון הישראלי ירה במפקד־החוליה הערבי שעה שזה ניסה להימלט משטח נמל־התעופה לאחר שנכשל בהנחת חומרי־הנפץ ליד המטוס.

שנורה בידי רחמים, שוכב על הקרקע המושלגת של נמל־הת־עופה בציריך. בידיעות מוקדמות נאמר כאילו ירה בו אחרי

מפקד החוליה

עופה בציריך. בידיעות מוקדמות נאמר כאילו ירה בו אחרי